

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118203664
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4118203664.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: Z. H., nar. X.X.XXXX, bytom S. E. č. XX, I. O., zast.: JUDr. I. K., bytom E. XXXX, K., proti žalovanému: Z. H., nar. X.X.XXXX, bytom I. XXX, L., zast.: Advokátska kancelária Cimmermann, s.r.o., so sídlom L. Podjavorinskej 1735/23, Zlaté Moravce, o zaplatenie 3.000 eur s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

I.Súd žalobu zamieta.

II.Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný žalovanému zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.3.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.000 eur s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania, čo odôvodnil tým, že medzi súrodencami bola uzatvorená dohoda, že ich žalovaný vyplatí a to po matkovej smrti z predaja bytu spravodlivo. Sestre F. a sestre I. vyplatil každej z nich po 3.000 eur a jemu nevyplatil žiadnu sumu.

2.Okresný súd Nitra vo veci vydal dňa 2.7.2018 platobný rozkaz č.k. 12C/30/2018-21, proti ktorému podal žalovaný odpor, kde popieral existenciu akejkoľvek dohody, na základe ktorej by bol povinný vyplatiť svojim súrodencom podiel zo zisku za predaj bytu, byť nadobudol kúpnu zmluvou od svojej matky v roku 2004, sestram vyplatil po 3.000 eur len na základe žiadosti matky, ktorá ho požiadala, že ak byt predá, nech sestram pošle nejaké finančné prostriedky.

3.Zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca trvá na podanej žalobe.

4.Žalobca na pojednávaní uviedol, že bola dohoda medzi nimi súrodencami, teda medzi ním, žalovaným a dvoma sestrami, že keď mama zomrie, žalovaný jej byt predá a podiel rozdelí medzi 4 súrodencov. Aj jednej, aj druhej sestre zaplatil každej po 3.000 eur, jemu nezaplatil nič. Takáto prvá dohoda bola niekedy v r. 2012-2013. Druhá dohoda bola na kare po smrti mamy v apríli 2015. Žalovaný ich ubezpečil, že byt predá, odráta náklady a rozdelí sumu medzi nich. Čo sa týka dedičského konania po matke, to bolo zastavené pre nemajetnosť. Pôvodne to bolo tak, že jemu bol pridelený 1-izbový štátny byt, mame bol pridelený 3-izbový štátny byt. Tieto byty si navzájom vymenili, potom si odkupoval byt do osobného vlastníctva. Mama si odkupovala 1-izbový byt do osobného vlastníctva. Potom sa to zomlelo tak, že žalovaný nahovoril mamu, aby mu byt predala, mohlo to byť niekedy v r. 2012-2013, údajne za sumu 77.000 Sk. V čase predaja bytu v ňom nikto nebýval, od sestry vie, že žalovaný byt predal za 19.000 alebo 21.-23.000 eur. O dohode vedeli oni štyria, aj manželka žalovaného. Pri výmene bytov neprebehla medzi ním a matkou vzájomná finančná kompenzácia, matku hmotne aj nehmotne podporoval v podstate až

do jej smrti. Prvá dohoda bola po odkúpení bytu tá bola medzi žalovaným a sestrami, o tom sa dozvedel sprostredkovane. Druhá dohoda tá bola na kare tam boli všetci štyria prítomní a aj manželka žalovaného.

5.Právny zástupca žalovaného na pojednávaní trval na skutočnostiach uvádzaných v odpore, popiera existenciu dohody. K dohode nemohlo dôjsť, pretože strany sporu sa nestretávajú, nekomunikujú spolu. K uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo v r. 2004, žalovaný zaplatil kúpnu cenu. V r. 2015 byt predal za 18.000 eur. Vyplatil sestram po 3.000 eur, ale nebolo to na základe dohody, ale bolo to na základe prania matky.

6.Žalovaný na pojednávaní uviedol, že byt odkupoval od matky v roku 2004, bolo to po dohode s mamou, vyplatil jej kúpnu cenu 248.000.-Sk. Matka v tom byte zostala bývať, bývala tam ďalších 11 rokov. Je pravdou, že žalobca s mamou si byty vymenili. Žalobca svoj 3-izbový byt predal za 550.000 Sk. Mame nedal žiadne peniaze, nedoplatil jej nič za 2 izby, nevyplatil nič jemu, ani sestram. Medzi ním a mamou prebehla taká komunikácia, resp. mama mu povedala, že keď byt predá, aby dobrovoľne koľko uzná za vhodné vyplatil nejakú sumu sestram, vo vzťahu k žalobcovi - jeho považovala za vysporiadaného. Byt predal za 18.000 eur. Zvážil, že každej sestre vyplatí po 3.000 eur. Mama mu tak povedala, že keď byt predá, aby sestram niečo dal, že to necháva na neho. O žiadnej dohode nevie, žiadna neexistuje, na kare sa o byte vôbec nebavili, o byte tam nepadlo ani slovo. V minulosti tiež žiadna dohoda medzi nimi uzatvorená nebola, nestretávali sa, nekomunikovali spolu. O tom, že v kontakte, neboli svedčí aj samotný list žalobcu zo dňa 15.6.2015 kde sám píše o období, že sa nestretávali. V liste je napísané: "A ako som ti povedal, že ako urobíš s bytom, peniazmi a podielom bude len na tebe, budem to rešpektovať." Stretávali sa na karochoch, na oslave keď mala mama 75 rokov.

7.Svedkyňa I. H. - sestra žalobu a žalovaného na pojednávaní uviedla, že žalovaný byt odkúpil, potvrdil, že v prípade smrti matky bude byt predaný a rovnakým dielom rozdelená medzi nich 4 súrodencov suma. Potvrdené to bolo na kare, kde boli všetci 4 súrodenci. Jednalo sa o sumu 77.000 SK, ktorú žalovaný potvrdil. Nevie uviesť kedy došlo k prvej dohode, bolo to v čase keď mama ešte žila. Dozvedela sa od sestry F. H., že žalovaný kúpil matkin byt, pýtala sa na to mamy, bola ustráchaná, nechcela o tom hovoriť na túto tému. Postupom času to ľutovala, že to spravila, chcela vrátiť veci späť, ale sa to nedalo, žalovaný nesúhlasil. Dohoda, že žalovaný ich vyplatí rovným dielom bola medzi nimi tromi, teda medzi ňou žalobcom a žalovaným. Informovali o tom sestru F. H.. Na kare sa táto dohoda potvrdila, boli tam všetci 4 súrodenci, že keď žalovaný mamín byt predá všetko rozdelí na 4 rovnaké podiely. Dostala od žalovaného 3.000 eur. Ešte pred tým žalovaný telefonoval, že ako to má rozdeliť. Žalobca nedostal nič. Sestra dostala 3.000 eur. Na kare sa manželka žalovaného vyjadrovala tak, aby sa nebáli, že všetko sa rovným dielom rozdelí, táto dohoda bola uzatvorená len ústne, písomne sa nič nespisovalo. Vzťahy medzi súrodencami sú na bode mrazu, predtým pred karom mali normálne vzťahy. Stretávali sa u mamy, na oslavách alebo na chalupe.

8.Svedkyňa Y. H. - manželka žalovaného na pojednávaní uviedla, že so žalovaným v r. 2004 kúpili byt od jeho mamy. Báli sa, že mama zostane na ulici. Mali také informácie, že byt chcel žalobca. Mama v byte bývala až do svojej smrti, po jej smrti byt predali, rozhodli sa, že sestram žalovaného vyplatia peniaze každej po 3.000 eur, aj to urobili. Žalovaný im nechcel nič dať, ona na tom nástojila, mala pocit, že im peniaze patria, aby po mame niečo mali, považovala to za spravodlivé. Čo sa týka žalobcu ten rodičovský byt predal, žiadny podiel nikomu nevyplatil. Mama zomrela náhle, vzhľadom na to v akom citovom rozpoložení boli, o byte sa vôbec nebavili. Pred karom sa s rodinou nestretávali, boli na 50-ke u žalobcu, ale mama tam nebola. Na kare uzatvorená ústna dohoda nebola. O byte sa vôbec nebavili, to sa ani nepatrí na kare baviť sa o takýchto veciach, ani na to nepomyslela. Ako rodina sa nestretávali, myslí tým všetkých štyroch súrodencov spolu, so žalobcom sa nestretávali, boli u neho na jeho 50-ke a na kare. So sestrami žalovaného sa stretávali individuálne, buď s F. alebo s I..

9.Svedkyňa F. H. - sestra žalobcu a žalovaného na pojednávaní uviedla, že nebola dodržaná ústna dohoda, ktorá bola medzi nimi štyrmi súrodencami. Dohoda bola v tom zmysle, že žalovaný predá byt a rozdelí peniaze medzi štyroch spravodlivo. Táto dohoda bola v čase keď ešte mama žila, bolo to asi 5-6 rokov pred jej smrťou. Prišli jej to povedať k nej domov sestra a žalovaný. Dohoda dodržaná nebola. Na kare sa definitívne takto dohodli súrodenci a bola pri tom prítomná aj manželka žalovaného. Stretávali sa, bola na jeho 50-ke a dohoda existovala. Fotografie sú pravdivé. Matka sa jej niekoľkokrát sťažovala, že chce vrátiť veci naspäť, ale oni s tým už nesúhlasili. Dávala dve čestné vyhlásenia, nemenila ich obsah, jedno čestné vyhlásenie je o tom, že žalovaný jej poslal 3.000 eur, druhé čestné vyhlásenie je o dohode. Dohodli sa na kare v miestnosti, kde boli, v reštaurácii, sedeli pri sebe, bolo to pred záverečnou,

hostia sa už rozchádzali. Na kare sa dohodli. Aj manželka žalovaného povedala na kare, že peniaze budú rozdelené.

10.Svedok S. H. - syn žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalovaný kúpil byt od starej mamy z G.. Žalobca žaluje jeho otca o nejaké peniaze, ktoré by mu mal žalovaný zaplatiť, nevie uviesť na základe čoho, by mu mal platiť. Na kare bol, bol prítomný počas celého karu. O uzavretí dohody ohľadne vysporiadania z bytu na kare nič také nepočul. Nemá vedomosť o tom, že by v r. 2012-2013 uzavrel žalovaný so svojimi súrodencami dohodu ohľadne vysporiadania bytu. Žalovaný sa nestretával so svojou rodinou, v minulosti sa stretával so svojou sestrou F. H., tá k nim chodila. So žalobcom sa nestretával. Aj on ho po dlhých rokoch videl až na 50-tke žalobcu. O vyplatení peňazí sestrám žalovaného nevedel. Na kare sedel blízko, bol tam celý čas, o dohode nič nevie, že by sa bavili o peniazoch. Blízka rodina sedela za vrchom stola, on sedel naľavo hneď vedľa.

11.Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov, oboznámením sa s obsahom spisu a to žalobou, úmrtným listom, čestnými vyhláseniami a výpisom účtu, listami žalobcu a podacím lístkom, rozhodnutím o pridelení bytu, fotografiami, mailovou komunikáciou, výpisom z účtu, listami, kúpnu zmluvou, zmluvou o prevode vlastníctva bytu a zistil tento skutkový a právny stav:

Žalobca a žalovaný sú bratia, majú ešte dve sestry F. H. a I. H..

Ich matka sa volala S. H., zomrelá dňa X.X.XXXX. Z uznesenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 6D/127/2015, Dnot 92/2015 zo dňa 17.9.2015, právoplatného 8.10.2015 súd zistil, že konanie o dedičstve po zomrelej S. H., nar. XX.X.XXXX, zomr. X.X.XXXX bolo zastavené pre nemajetnosť s poukazom na ustanovenie § 175 h ods. 1 OSP.

Žalobca sa v konaní domáhal od žalovaného zaplata sumy 3.000 eur s príslušenstvom, tvrdil, že existovala dohoda medzi štyrmi súrodencami, že keď mama zomrie, žalovaný jej byt predá a podiel rozdelí medzi súrodencov. Aj jednej, aj druhej sestre zaplatil každej po 3.000 eur, jemu nezaplatil nič. Prvá dohoda bola niekedy v r. 2012-2013. Druhá dohoda bola na kare po smrti mamy v apríli 2015.

Žalovaný existenciu dohody popieral, argumentoval tým, že mama mu povedala, že keď byt predá, aby vyplatil nejakú sumu sestrám, žalobcu považovala za vysporiadaného. Každéj sestre vyplatil po 3.000 eur. O žiadnej dohode nevie, žiadna neexistuje, na kare sa o byte vôbec nebavili. V minulosti tiež žiadna dohoda medzi nimi uzatvorená nebola, nestretávali sa, nekomunikovali spolu.

F. H. - sestra žalobcu a žalovaného spísala dňa 13.3.2018 pre žalobcu Čestné prehlásenie, v ktorom uviedla, že po smrti matky S. H. jej žalovaný a jeho manželkou vyplatil podiel z odpredaného bytu v sume 3.000 eur. Svedčí o tom aj výpis z účtu zo dňa 17.6.2015.

F. H. spísala dňa 11.3.2019 ďalšie Čestné prehlásenie, v ktorom vyhlásila, že medzi súrodencami bola uzatvorená ústna dohoda, že keď mama zomrie, žalovaný byt predá a podiel rozdelí medzi štyroch súrodencov. Dňa 9.4.2015 na kare ústnu dohodu znovu potvrdili.

I. H. - sestra žalobcu a žalovaného spísala dňa 13.3.2018 pre žalobcu Čestné prehlásenie, v ktorom uviedla, že po smrti matky S. H. jej žalovaný a jeho manželkou vyplatil podiel z odpredaného bytu v sume 3.000 eur. Svedčí o tom aj výpis z účtu zo dňa 17.6.2015.

Žalobca vyzýval žalovaného výzvou zo dňa 17.11.2016 k úhrade sumy 3.000 eur.

Medzi žalobcom a jeho matkou S. H. došlo k dobrovoľnej vzájomnej výmene bytov v roku 1990, žalobcovi tak bol pridelený 3 - izbový byt a jeho matka zase nadobudla 1 - izbový byt. Žalobca trojizbový byt predal.

Predmetný 1 - izbový byt nadobudol od svojej matky S. H. žalovaný spolu so svojou manželkou Y. H. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.7.2004 za kúpnu cenu 248.000.-Sk.

Dňa 3.6.2015 predmetný byt žalovaný so svojou manželkou predali za 18.000 eur.

Svedkyne I. H. a F. H. ako svedkyne potvrdzovali existenciu dohody, že žalovaný ich vyplatí, keď predá mamin byt.

Svedkovia Y. H. a S. H. existenciu takejto dohody popierali.

12. Podľa § 34 OZ, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy a takýmto prejavom spájajú. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne inak je neplatný. Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona. 13. Žalobca sa od žalovaného domáhal zaplata sumy 3.000 eur s príslušenstvom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Súd sa s právnou kvalifikáciou nestotožnil a nárok žalobcu nepovažoval za bezdôvodné obohatenie, ale mohlo by sa jednať v prípade preukázanie platnej dohody medzi súrodencami o nepomenovanú zmluvu. Súd žalobu zamietol v celom rozsahu z nasledovných dôvodov. Jednak nemal jednoznačne a bez pochybností preukázaný vznik dohody medzi súrodencami, a jednak dohoda tak ako bola popisovaná žalobcom nespĺňa náležitosti právneho úkonu v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka. Konkrétne k nepreukázaniu vzniku dohody súd uvádza, že žalobca tvrdil, že existovala dohoda medzi štyrmi súrodencami, že keď mama zomrie, žalovaný jej byt predá a podiel rozdelí medzi súrodencov. Aj jednej, aj druhej sestre zaplatil každej po 3.000 eur, jemu nezaplatil nič. Prvá dohoda bola niekedy v r. 2012-2013, tá bola medzi žalovaným a sestrami. Druhá dohoda bola na kare po smrti mamy v apríli 2015 medzi súrodencami a prítomná bola ja manželka žalovaného. Žalovaný dohodu popieral. Svedkyňa I. H. uviedla, že žalovaný potvrdil, že v prípade smrti matky bude byt predaný a rovnakým dielom rozdelená medzi nich 4 súrodencov suma. Potvrdené to bolo na kare, kde boli všetci 4 súrodenci. Nevedela uviesť kedy došlo k prvej dohode, dohoda, že žalovaný ich vyplatí rovným dielom bola medzi nimi tromi, teda medzi ňou žalobcom a žalovaným. Informovali o tom sestru F. H., tu je rozpor s výpoveďou žalobcu, ktorý tvrdil, že prvá dohoda bola medzi žalovaným a sestrami. Svedkyňa F. H. zase uvádzala, že dohoda bola v tom zmysle, že žalovaný predá byt a rozdelí peniaze medzi štyroch spravodlivo. Táto dohoda bola 5-6 rokov pred smrťou matky, tá zomrela v roku 2015, potom by k dohode podľa svedkyne malo dôjsť v roku 2009-2010, čo nekorešponduje s vyjadrením žalobcu, ktorý hovoril o rokoch 2012-2013. Potvrdila, že o dohode jej prišli povedať domov, sestra a žalovaný, takže osobne účastná dohody nebola. Na kare sa definitívne dohodli súrodenci a bola pri tom prítomná aj manželka žalovaného. Žalovaný a svedkovia Y. H. a S. H. existenciu dohody popierali, popierali, že by sa na kare rozprávalo o byte a peniazoch, popierali existenciu dohody aj v minulosti. Za takto vykonaného dokazovania súd nemal jednoznačne a bez pochybnosti preukázanú existenciu dohody, v neprospech žalobcu svedčí aj list, ktorý písal žalovanému, v ktorom uviedol, že "A ako som ti povedal, že ako urobíš s bytom, peniazmi a podielom bude len na tebe, budem to rešpektovať." Tieto slová samotného žalobcu nesvedčia v prospech existenciu dohody, skôr naopak. Pochybnosti vyvolávajú aj čestné vyhlásenie F. H. a I. H., ktoré prehlásili, že žalovaný im vyplatil po 3.000 eur ako podiel z odpredaného bytu, vôbec však nespomínali nejakú dohodu. Až následne v priebehu konania dňa 15.5.2019 žalobca doložil čestné vyhlásenie F. H., v ktorom bolo napísané, že medzi súrodencami bola uzatvorená ústna dohoda, že keď mama zomrie, žalovaný byt predá a podiel rozdelí medzi štyroch súrodencov. Dňa 9.4.2015 na kare ústnu dohodu znovu potvrdili. Rovnaké čestné vyhlásenie mala pripravené aj druhá svedkyňa I. H., ktorá sa na pojednávaní dňa 15.5.2019 nevedela vyjadriť, prečo sa v prvom čestnom vyhlásení zo dňa 13.3.2018 žiadna dohoda nespomína. Nebol preukázaný ani moment vzniku uzatvorenia ústnej dohody, žalobca tvrdil, že to bolo v rokoch 2012-2013, svedkyňa H. nevedela uviesť kedy došlo k dohode, svedkyňa F. H. vypovedala, že to bolo to asi 5-6 rokov pred smrťou matky, tá zomrela v apríli 2015, tak podľa jej výpovede by to boli roky 2009-2010. S poukazom na všetky tieto argumenty súd vznik dohody ako právneho úkonu smerujúceho ku vzniku práv alebo povinností nemal za preukázaný. V konaní nebolo sporné, že žalovaný vyplatil sestram každú z nich po 3.000 eur, vysvetlil to však tým, že pôvodne mal žalobca 1 - izbový byt a mama 3 - izbový byt, byty si vzájomne vymenili. Žalobca svoj 3-izbový byt predal, mame nedal žiadne peniaze, ani súrodencom, mama mu povedala, že keď byt predá, aby dobrovoľne koľko uzná za vhodné vyplatil nejakú sumu sestram, žalobcu považovala za vysporiadaného. Mama mu tak povedala, že keď byt predá, aby sestram niečo dal, že to necháva na neho. Súdu sa jeho argumentácia s poukazom na to, že žalobca získal výmenou bytov s matkou v prospech, javila ako logická. 14. Okrem toho aj ústna dohoda musí spĺňať náležitosti právneho úkonu, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne inak je neplatný, a to absolútne neplatný. Právny úkon nie je urobený slobodne, ak účastník koná pod nedovoleným nátlakom zo strany druhého účastníka, alebo aj zo strany tretej osoby, ak o tom

druhý účastník vedel a využil to. Takýmto nátlakom môže byť priame fyzické donútenie alebo psychické donútenie takej intenzity, že vzbudzuje dôvodný strach. Právny úkon nie je urobený vážne a skutočne, ak konajúci nechcel svojim prejavom vôle vyvolať právne následky, ktoré by inak v dôsledku jeho prejavu nastali. Právny úkon je nezrozumiteľný, ak jeho obsah je vyjadrený tak nejasne, že nemožno ustáliť, čo sa ním chcelo vyjadriť. Právny úkon je neurčitý, keď je síce zrozumiteľne vyjadrený, avšak jeho obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu nemožno odstrániť. K obsahu dohody súd uvádza, že aj keby žalobca preukázal jej existenciu, jej obsah je neurčitý, pretože dohoda mala byť uzatvorená v takom zmysle, že keď matka zomrie, žalovaný byt predá a peniaze rozdelí medzi štyroch súrodencov. Vecný obsah takejto dohody je neurčitý v tom zmysle, že nebolo stanovené kedy má byť predaný, okrem toho nebolo dostatočne určito dohodnuté ako sa má suma získaná za predaj bytu rozdeliť, pretože boli spomínané aj výdavky a náklady, ktoré si mal žalovaný odpočítať. Okrem toho nebola dodržaná ani forma právneho úkonu a to písomná forma, pretože ak sa malo jednáť o predaj bytu - nehnuteľnosti, tak potom zákon k tomu vyžaduje písomnú formu, ktorá v tomto prípade dodržaná nebola preto je právny úkon absolútne neplatný s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník v niektorých prípadoch vyžaduje, aby sa právny úkon urobil len v určitej forme- podľa § 46 ods. 1 OZ písomnú formu musia mať zmluvy o prevode a akomkoľvek nakladaní s nehnuteľnosťami, od tejto obligatórnej formy právneho úkonu a účastníci právneho úkonu nemôžu odchyliť. Nedodržanie písomnej formy právneho úkonu má za následok neplatnosť celého právneho úkonu a v prípade nedodržania zákonnej písomnej formy ide o absolútnu neplatnosť /40 ods. 1 OZ/. 15.Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. 16.O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, pretože vo veci mal plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalovaný, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane teda žalobcovi, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa s poukazom na ustanovenie § 257 súd nevzhladol a z obsahu spisu nevyplývajú. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.